

братска земя и заминава въ Влашко, за да се запише въ четата на Караджата¹⁾.

Спиро Джеровъ, отъ Битоля (1836—1868), който заедно съ Арсо Мартиновъ отъ Велешко, Сотиръ Пѣйовъ отъ Велесъ, Филипъ Димитровъ отъ Куманово, Христо Н. Македонски отъ Кукушко, Нено Спировъ отъ Воденъ, достойно представляваха македонскитѣ българи въ дружината на Караджата и Х. Димитра.

Спиро Джеровъ е билъ синъ на Иванъ Джеровъ, родолюбецъ и борецъ срещу гръцкото духовенство. Надъханъ съ омраза къмъ тиранията на гърци и турци, Спиро отначало пжтува презъ Цариградъ, Смирна и Египетъ; по-късно той взема участие въ Критското въстание въ 1867 година, бие се за свободата на Гърция, достига въ чинъ главатаръ и Трикуписъ го величае, заради геройскитѣ му подвизи като заслужилъ за гръцкия народъ герой²⁾. По-сетне той води борбата за свобода въ Леринско и Охридско, но издаденъ отъ гръцкия владика Венедикъ, билъ осъденъ на смъртъ чрезъ обѣсване и по чудо билъ спасенъ, за да избѣга въ Бѣлградъ при [князь Михаилъ Обреновичъ въ 1867 година. Но тукъ буйното му

¹⁾ П. Ив. Берковски, Изъ възпоменанията ми. Ломъ, 1894, стр. 16.

²⁾ Ил. С. Бобчевъ, По кървавитѣ дири, страстици 41—45.